Temps Ordinari - Sisè diumenge

Per LlorencP el dt., 10/02/2026 - 10:30

Sir 15, 15-20
1Cor 2,6-10
Mt 5, 17-37

Avui comencem el llarg discurs de Jesús en el que Jesús desenvolupa la seva posició ètica. Com veiem, no planteja una simple ètica del compliment, de l'obediència cega a unes normes. Però alhora, Jesús no es presenta com qui ve a trastocar-ho tot sense més, no ve a canviar per canviar. Jesús no és ni un conservador enganxat a la llei i les normes, ni un llibertari que menysprea qualsevol norma. Jesús és un radical en el millor sentit de la paraula. Jesús va a l'arrel de la Llei: la presenta no com una sèrie de prescripcions simples, sinó com una saviesa que porta a la vida.

Avui ens parla de tres aspectes ben fonamentals de la nostra vida: la violència, la sexualitat, i la veritat. Tres aspectes sobre els que Jesús ens convida a anar a fons.

La violència: sabem que l'ésser humà pot arribar a ser molt violent. Que la violència més o menys crua, més o menys dissimulada sota formes elegants, pot ser molt cruel, provocant no només patiment físic, sinó també moral, psicològic, espiritual. I la manera d'apaivagar la violència no és evident. A vegades pensem que es pot combatre amb més violència 'fent-se respectar', o bé al revés, supportant-la estoicament.

Jesús ens planteja un camí radical: la violència es pot vèncer trencant la seva lògica de soca-rel: no només mirant la raó que tinc i que em fa expressar-la violentament, sinó evitant, d'arrel, els pensaments violents que puc tenir: enfadant-me, insultant, menyspreant, normalitzant els mals sentiments, com fa el que els té i sense problemes vol presentar ofrenes a la divinitat… Jesús ens recorda que la violència sorgeix del nostre cor, que vol imposar els seus criteris o afirmar-se en un mateix, o que mira amb prejudicis algunes persones.

La sexualitat: Jesús ens parla avui també de la nostra mirada envers les altres persones, si és una mirada en la que la sexualitat és expressió generosa de l'amor, o si és manifestació del nostre desig de posseïr i cosificar l'altre, fer-la objecte de transaccions. Per això Jesús va a l'arrel: com mirem els altres, com mirem les altres persones?

La veritat:I finalment l'evangeli d'avui ens parla de la veritat. Ell, que és el Camí, la Veritat i la Vida, ¿com no hauria de donar gran importància que els seus seguidors siguem persones veraces, que viuen en la simplicitat del 'sí si és sí, no si és no', sense més? ¿Com no havíem de ser persones que apunten a la veritat més elevada, a manifestar la llum de la simplicitat, sense estratègies, sense capgiraments, sense interessos que animen a l'engany o la tergiversació?

Avui, doncs, Jesús ens convida a anar al fons, a les arrels de la nostra manera de viure. Som persones pacífiques des del fons del nostre cor? ¿Som persones que mirem les altres persones, que les tractem sempre som a subjecte preciós, digne i lliure, fins i tot quan ho fem des de la pulsió tan gran de la sexualitat? I finalment, som persones de mirada clara, neta, senzilla, directe, honesta, lliure i transparent?

Potser així podrem fer aquestes 'bones obres' que facin llum i portin els altres a preguntar: i aquest, i aquesta que actua així, per què ho fa? Ho fem perquè les arrels del nostre cor estan amarades de la pau, el respecte i la simplicitat del Senyor.

ETIQUETES
VIOLÈNCIA SEXUALITAT VERITAT